

Zvýšení hranice obratu v novele zákona o účetnictví

Součástí schválené novely zákona o daních z příjmů je i novela zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů.

Tato novela přináší oproti předchozímu znění několik změn. Nejvýznamnější z nich je zvýšení hranice obratu, od níž se fyzické osoby, které jsou podnikateli, stávají účetními jednotkami, podle § 1 odst. 2 písm. e) z původních 6 milionů Kč na 15 milionů Kč.

To znamená, že pokud fyzické osoby, které jsou podnikateli, přesáhly v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce obrat podle zákona o dani z přidané hodnoty, včetně plnění osvobozených od této daně, 15 milionů Kč, stávají se účetními jednotkami. Podle § 4 odst. 3 jsou pak tyto účetní jednotky povinny vést účetnictví od prvního dne účetního období následujícího po kalendářním roce, ve kterém se staly účetní jednotkou.

Příklad:

rok	událost
2004	podnikatel překročil obrat 15 mil. Kč
2005	podnikatel se stává účetní jednotkou
2006	podnikatel je povinen vést účetnictví

Pokud se fyzická osoba, která je podnikatelem, stala účetní jednotkou podle § 1 odst. 2 písm. e) před účinností této novely (tj. přesáhla v roce 2003 obrat 6 milionů Kč), vztahuje se na ní Článek XV Přechodná ustanovení bod 1.

Tyto účetní jednotky se považují za účetní jednotky až ode dne účinnosti této novely, tj. od 1. ledna 2005. Pokud obrat u těchto jednotek přesáhl 15 milionů Kč, mají povinnost vést účetnictví od 1. ledna 2006, pokud obrat částku 15 milionů Kč nepřesáhl, za účetní jednotku se nepovažují a povinnost vést účetnictví jim nevzniká.

Příklad – fyzická osoba, která se stala v roce 2005 účetní jednotkou podle přechodných ustanovení:

výše obratu v r. 2003	událost
> 15 milionů Kč	podnikatel se stává účetní jednotkou od 1. 1. 2005 a je povinen vést účetnictví od 1. 1. 2006
6 až 15 milionů Kč	podnikatel se nepovažuje za účetní jednotku a povinnost vést účetnictví mu nevzniká

Novela zákona o účetnictví také upravuje situaci, kdy se fyzická osoba, která je účastníkem sdružení bez právní subjektivity, stala účetní jednotkou, protože jeden z účastníků sdružení byl účetní jednotkou z důvodu překročení obratu podle § 1 odst. 2 písm. e). Tyto účetní jednotky se považují za účetní jednotky opět až ode dne účinnosti této novely, tj. od 1. ledna 2005. Pokud obrat alespoň jednoho z členů tohoto sdružení přesáhl 15 milionů Kč, mají uvedené fyzické osoby povinnost vést účetnictví od 1. ledna 2006. Nepřesáhl-li zmíněný obrat 15 milionů Kč, uvedené fyzické osoby se nepovažují za účetní jednotku a povinnost vést účetnictví jim nevzniká.

Pro účely stanovení okamžiku, od kterého se fyzická osoba stává účetní jednotkou, se při zjišťování obratu použije znění zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni uskutečnění plnění.

Novela také doplňuje zákon o nový § 38a, který umožňuje občanským sdružením, jejich organizačním jednotkám, církvím, církevním institucím s právní subjektivitou a honebním společenstvím, které k 31. prosinci 2004 vedly účetnictví v soustavě jednoduchého účetnictví, vést toto účetnictví nadále až do 31. prosince 2006. Do té doby se na ně vztahují ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví a jeho prováděcích právních předpisech, která upravují účtování v soustavě jednoduchého účetnictví ve znění účinném k 31. prosinci 2003.

Mgr. Edita Ševcovicová

sevcovicova@fucik.cz

Ing. Milan Pašek, pasek@fucik.cz

Svaz obchodu a cestovního ruchu ČR,
VŠE Praha a INCOMA Consult vás zvou na
11. ročník konference o rozvoji obchodu v ČR
Czech Retail Summit 2005
1.-2. února 2005, SAZKA Arena v Praze

Mezi klíčové novinky Czech Retail Summitu 2005 patří akcentování témat souvisejících s jednotným evropským trhem, včetně diskuse o příležitostech k obchodování v rámci „Nové Evropy“. V rámci společenského večera budou předány jubilejní desáté Zlaté dukáty. Další informace na www.retail21.cz/summit.

Daňový kalendář – LEDEN

25. 1.

DPH – podání přiznání a platba daně za prosinec 2004 plátců s měsíčním zdaňovacím obdobím včetně vypořádání nároku na odpočet

– podání přiznání a platba daně za 4. čtvrtletí 2004 plátců s čtvrtletním zdaňovacím obdobím včetně vypořádání nároku na odpočet

Souhrnné hlášení – podání souhrnného hlášení za 4. čtvrtletí 2004

Spotřební daň – podání přiznání za prosinec 2004, podání přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně z topných olejů, zelené nafty a technického benzinu a mazacích olejů za prosinec 2004 (pokud vznikl nárok)

31. 1.

Daň darovací – přiznání k dani z majetku bezúplatně nabytého ve II. pololetí právníky osobami podle § 20 odst. 4

Daň z příjmu

– a) odvod daně vybírané srážkou podle zvl. sazby daně za prosinec

– b) odvod částek zajištění daně za prosinec

Daň silniční – podání přiznání a platba daně za uplynulý rok, zaplacené zálohy se započtou na úhradu skutečné daně

Daň z nemovitostí

– a) podání přiznání nebo dílčího přiznání na tento rok

– b) konec lhůty pro oznamovací povinnost změny vlastnických nebo jiných práv k nemovitostem

Odvod povinného podílu pracovníků ZPS

Pojistné na zák. poj. odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání za 1. čtvrtletí

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

• Částka 2, rozeslaná 6. 1. 2005

7. Zákon, jímž se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

• Částka 231, rozeslaná 31. 12. 2004

676. Zákon o povinném značení lihu a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

• Částka 230, rozeslaná 31. 12. 2004

675. Zákon o státním rozpočtu ČR na r. 2005

• Částka 228, rozeslaná 30. 12. 2004

669. Zákon, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

• Částka 221, rozeslaná 22. 12. 2004

647. Vyhláška, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad stanoví výše sazeb stravného, výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel a výše průměrných cen pohonných hmot

• Částka 218, rozeslaná 22. 12. 2004

642. Vyhláška, kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech

• Částka 217, rozeslaná 17. 12. 2004

640. Vyhláška, jíž se mění vyhláška Ministerstva financí č. 540/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění vyhlášky č. 452/2003 Sb.

• Částka 215, rozeslaná 17. 12. 2004

634. Zákon o správních poplatcích
635. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o správních poplatcích

Jak se počítá daňová ztráta – zajímavý daňový judikát

V minulosti, konkrétně v roce 2001, jsme vás upozornili na doplnění § 38r do zákona o daních z příjmů: § 38r prodlužuje standardně platnou tříletou promlčecí (prekluzivní) lhůtu pro vyměření daní pro poplatníky, kteří dosáhli daňové ztráty, v teoretické možnosti na 18 let.

Na základě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu z letošního roku můžeme nyní říct, že tento opatrný výklad zákona nebyl správný a že pro všechny poplatníky s výjimkou těch, co uplatňují investiční pobídky, platí tříletá prekluzivní lhůta, tak jak to stanovuje § 47 zákona o správě daní a poplatků (daňový řád – DR).

Co je tedy jinak? Dne 1. května 2000 nabyl účinnosti zákon č. 72/2000 Sb. o investičních pobídkách a o změně některých zákonů, který novelizuje i zákon ČNR č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů. Nově zařazené ustanovení § 38r obsahuje speciální úpravu lhůt pro vyměření daně a modifikuje tak lhůty upravené v § 47 DR. Současně byly do zákona o daních z příjmů doplněna nová ustanovení § 35a a § 35b týkající se uplatnění slev na dani v případě uplatňování investičních pobídek.

Podle § 38r odst. 1 zákona o daních z příjmů platí, že byla-li poskytnuta investiční pobídka formou slevy na dani, běží

Ivan Fučík, Fučík & partneři

lhůty pro vyměření po dobu 15 let od konce kalendářního roku, v němž byl poprvé uplatněn nárok na slevu na dani. Uvedené ustanovení bylo do zákona doplněno proto, aby bylo možné zpětně zkoumat dodržení podmínek pro uplatnění daňového zvýhodnění z titulu investičních pobídek. Podle odst. 2 citovaného ustanovení platí, že lze-li uplatnit daňovou ztrátu nebo její část ve zdaňovacích obdobích následujících po zdaňovacím období, v němž daňová ztráta vznikla, jako položku odčitatelnou od základu daně podle § 34, končí lhůta pro vyměření dle § 47 DR – jak pro zdaňovací období, v němž daňová ztráta vznikla, tak i pro všechna zdaňovací období, za která lze tuto daňovou ztrátu nebo její část uplatnit – současně se lhůtou pro vyměření za poslední zdaňovací období, za které lze daňovou ztrátu nebo její část uplatnit. Tím tedy fakticky došlo k prodloužení prekluzivní lhůty, která se začíná počítat až od okamžiku, kdy je uplatněna poslední daňová ztráta z posuzovaného období.

Problém byl v tom, zda výše citované ustanovení lze vztáhnout na všechny poplatníky, nebo jen na ty, kteří uplatňují slevy s daně z důvodu čerpání investičních pobídek, a zda ho lze vztáhnout i na ztráty dosažené před nabylím jeho účinnosti, tedy před 1. 5. 2000?

Retroaktivita

Soud říká, že vzhledem k tomu, že zákon o investičních pobídkách neobsahuje žádná přechodná ustanovení, je třeba počátek lhůt, které počaly běžet dříve, než nabyl uvedený zákon účinnosti, posuzovat podle dosavadní právní normy. Pokud by soud, jak tomu bylo v prověřovaném případě, posuzoval podle nově

platného ustanovení i ztráty dosažené před 1. 5. 2000, jedná se o nepřipustnou retroaktivitu, neboť došlo k zásahu do právních vztahů, jakož i daňových povinností založených na základě právních předpisů účinných před 1. 5. 2000. Ze samotné povahy práva vyplývá zásada, že právní normy nepůsobí zpětně.

Soud tedy neumožnil retroaktivní uplatňování uvedeného paragrafu na ztráty, které byly dosaženy před přijetím tohoto zákona.

Vyměřovaná daňová ztráta

Daňovou ztrátu deklarovanou poplatníkem ve zdaňovacích obdobích 1993 a 1994 správce daně nevyměřoval, ustanovení o lhůtách upravených v § 47 DR se neuplatnilo. Zákonem č. 149/95 Sb. bylo do zákona o daních z příjmů doplněno ustanovení § 38n nazvané „daňová ztráta“, současně byl v přechodných ustanoveních upraven postup pro vyměřování daňové ztráty, a to tak, že se poprvé vyměřila za rok 1995. Ačkoliv daňová ztráta a daň jsou obsahově dvě různé kategorie, pro účely stanovení daňové povinnosti a pro její vyměření se shodně postupuje v souladu s § 47 daňového řádu.

Zákonem č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů, bylo do zákona o daních z příjmů vloženo kromě ustanovení § 35a a § 35b i ustanovení § 38r, které obsahuje v odst. 2 zvláštní úpravu běhu lhůt pro vyměření daně. Pokud by se úprava běhu lhůt pro vyměření daňové ztráty měla vztahovat na všechny poplatníky daně z příjmů – tedy nikoliv pouze na ty, kterým byly poskytnuty investiční pobídky – systematicky by taková úprava běhu lhůt (s odkazem na § 47 DR) pro vyměření daně byla začleněna do § 38n zákona o daních z příjmů, protože ten v odst. 2 stanoví mimo jiné, že se při správě daňové ztráty postupuje obdobně jako při správě daňové povinnosti. Daňová ztráta se vyměřuje, přičemž při snižování daňové ztráty se postupuje obdobně jako při zvyšování daňové povinnosti. Uvedené ustanovení neobsahuje žádný odkaz svědčící o jiném postupu pro běh lhůt pro vyměření daně než ten, který je stanoven v § 47 DR.

Daňovou ztrátu lze odečíst podle § 34 odst. 1 zákona o daních z příjmů v období pěti, resp. sedmi let podle původního znění. Podle § 47 odst. 1 DR nelze daň, a tedy ani daňovou ztrátu vyměřit nebo doměřit po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání. Tuto promlčecí lhůtu lze úkonem správce daně prodloužit vždy o další tři roky až na lhůtu maximálně desetiletou (podle odst. 2 citovaného ustanovení). Z právní úpravy nelze při použití obecných metod interpretace práva dovodit důvodnost stanovit obecně delší lhůty pro poplatníky, kteří vykazují daňovou ztrátu, a tu následně umožňují ze základu daně; její nesprávné vykazání, resp. uplatnění lze vyměřit, resp. doměřit

(Pokračování na stránce 3)

Měsíčníky vydavatelství Economia
FINANČNÍ MANAGEMENT,
MODERNÍ ŘÍZENÍ a PRÁVNÍ RÁDCE

Vyžádejte si výtisk na ukázkou či předplatné na e-mailové adrese:
predplatne@economia.cz nebo
na bezplatné tel. lince 800 110 022.

Internetové stránky titulů najdete na:

www.FinanciManagement.cz,
www.ModerniRizeni.cz, www.PravniRadce.cz

Sazby cestovních náhrad

Dne 1. 1. 2005 vstoupila v platnost vyhláška č. 647/2004, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad stanoví výše sazeb stravného, výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel a výše průměrných cen pohonných hmot.

1. Sazby stravného

Sazby stravného podle § 5 odst. 1 zákona č. 125/1998 Sb., o cestovních náhradách činí:

- a) 58 Kč až 69 Kč, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin,
- b) 88 Kč až 106 Kč, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejvýše však 18 hodin,
- c) 138 Kč až 165 Kč, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.

Sazba stravného podle § 5 odst. 3 zákona činí 58 Kč.

2. Sazby základních náhrad za používání silničních motorových vozidel a výše průměrných cen pohonných hmot

Pokud zaměstnanec na základě dohody se zaměstnavatelem použije při pracovní cestě jiné silniční motorové vozidlo než vozidlo zaměstnavatele, přísluší mu podle § 7 zákona o cestovních náhradách za každý kilometr jízdy základní náhrada a náhrada za spotřebované pohonné hmoty.

Sazby základních náhrad pro rok 2005 za používání silničních motorových vozidel stanoví MPSV na základě vyhlášky č. 647/2004 Sb. Sazba základní náhrady za 1 km jízdy činí:

- a) **1 Kč** u jednostopých vozidel a tříkolek,
- b) **3,80 Kč** u osobních silničních motorových vozidel.

Pokud zaměstnanec nedoloží cenu pohonné hmoty, přísluší mu v roce 2005 náhrada za spotřebované pohonné hmoty ve výši vypočtené z ceny pohonné hmoty a spotřeby vozidla:

Druh pohonných hmot	Průměrná cena pohon. hmot (Kč)
Benzin automobilový 91 O Normál	27,50
Benzin automobilový 91 O Speciál	27,10
Benzin automobilový 95 O Super	27,40
Benzin automobilový 98 O Super	31,00
Motorová nafta	26,60

Vyhláška č. 647/2004, kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad stanoví výše sazeb stravného, výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel a výše průměrných cen pohonných hmot, zároveň ruší vyhlášku č. 449/2003 Sb.

(Pokračování ze stránky 2)

ve lhůtě uvedeně v § 47 odst. 2 DŘ. Podle názoru soudu tak nelze prodloužit způsobem užitým v § 38r zákonnou lhůtu pro vyměření daně stanovenou v § 47 DŘ bez modifikace lhůt obsažených v ustanovení § 41 DŘ. Pokud zákon v samotném ustanovení § 38r stanovil odchýlný způsob pro běh lhůt pro vyměření, nutno pak historickým i logickým výkladem dospět k závěru, že tak učinil pouze ve vztahu k novým podmínkám, které nastaly právě přijetím zákona o investičních pobídkách. Žádný jiný důvod nesvědčí o nutnosti obecného prodloužení lhůty stanovené v § 47 DŘ.

Co to tedy v praxi znamená? V praxi to znamená, že ani v případě daňové ztráty, ani v případě daňové povinnosti nelze po uplynutí prekluzivní lhůty stanovené v § 47 (tři roky, maximálně deset let) prodloužovat lhůty pro doměření daně, a to jak ze strany Finančního

úřadu, tak ze strany daňového subjektu. Jinými slovy, pokud jste např. v roce 1998 dosáhli daňové ztráty a budete v roce 2004 tuto daňovou ztrátu uplatňovat, nemůže ji již Finanční úřad zpochybnit s odvoláním na § 38r. § 38r platí jako speciální ustanovení pouze pro společnosti, které uplatňují slevy na daních v rámci přiznaných investičních pobídek.

Nejvyšší správní soud tedy přistoupil k výkladu výše citovaného § 38r a se zřetelem k relevantním právním principům dospěl k názoru, že „prodloužení lhůty“ pro vyměření a doměření daně z příjmů u jiných daňových subjektů než u těch, kterým byla poskytnuta investiční pobídka podle zákona 72/2000 Sb., nelze z ustanovení § 38r zákona o daních z příjmů dovodit. Výše citovaný výrok soudu ve mně vyvolává pocit, že v ČR přece jen funguje právo.

Ing. Ivan Fučík, ff@fucik.cz

Vývoj legislativy spotřební daně

Dne 1. 1. 2004 vstoupil v účinnost zcela nový zákon upravující oblast spotřebních daní. Jedná se o zákon č. 235/2003 Sb. Tato úprava zavedla zcela nový systém uplatňování daně vyznačující se zejména zdaněním vymezených výrobků v místě, které se v co největší možné míře přibližuje místu skutečné spotřeby. Tento systém je v souladu s předpisy EU. Do praxe byl uveden systém podmíněného osvobození od daně, daňové sklady a se vstupem do EU i institut oprávněného příjemce.

Již v průběhu roku 2004 došlo k úpravám tohoto nového zákona, které se snažily reagovat na zjištěné nesrovnalosti při fungování nového systému. Jedná se o zákony č. 237/2004 Sb., č. 313/2004 Sb., a č. 558/2004 Sb. V závěru roku 2004 byl také již dokončen legislativní proces malé senátní novely, která se týká prokazování nároku na vrácení daně z tzv. „zelené nafty“ (zákon č. 693/2004 Sb.).

V současnosti je v poslanecké sněmovně projednávána další velká novela spotřebních daní. Návrh obsahuje cca 300 bodů změn zákona. Podle důvodové zprávy k návrhu zákona se jedná o změny, které lze rozdělit do dvou kategorií, a sice změny týkající se řady technicko-legislativních změn vyvolaných informacemi a zkušenostmi z dosavadního průběhu uplatňování nového systému spotřebních daní a změny týkající se úprav sazeb spotřební daně u tabákových výrobků. Změny sazeb u tabákových výrobků by se měly odvíjet podle harmonogramu dohodnutého s EU tak, aby byl dosažen cílový stav v roce 2007 (dosažení minimálních sazeb platných v EU). V návrhu je navrženo zvýšení sazeb ve dvou krocích, a to ke dni účinnosti novely (předpoklad 1. 4. 2005) a k 1. 1. 2006.

Minimální daň na cigaretu by se podle návrhu novely měla v první fázi zvýšit z 0,94 Kč na kus na 1,13 Kč (cca 6 Kč na krabičku) a v roce 2006 na 1,36 Kč (cca 7 Kč na krabičku). Ve hře také zůstává velmi diskutované téma, a to tzv. zavedení kolkování lihovin.

Ing. Tomáš Plešinger
plesinger@fucik.cz

Pořízení zboží z jiného členského státu

Často diskutovaným případem z pohledu zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále ZDPH), je přemístění zboží zahraničním dodavatelem (plátcem daně ze státu EU) do ČR do konsignačního skladu, ze kterého si tuzemský odběratel následně toto zboží odebírá prostřednictvím dílčích odběrů. Do doby odebrání/zaplacení zboží zůstává zboží uloženo v konsignačním skladu majetkem zahraničního dodavatele. Tento způsob odběru bývá také označován jako tzv. režim call-off stock. Otázkou zůstává kdy, z jakého množství zboží (celkové dodávky nebo dílčího odběru

z b o ž í) a v neposlední řadě i komu vzniká při této obchodní transakci povinnost přiznat daň.

Z pohledu zahraničního dodavatele se v tomto případě jedná o přemístění zboží do jiného členského státu a jeho následné dodání, z pohledu tuzemského odběratele (předpokládáme, že plátce DPH) o pořízení zboží z jiného členského státu EU. Pro názornost vidíte situaci na obrázku, kdy dodavatelem zboží do tuzemska je belgický plátce.

V souladu s § 16 odst. 4 ZDPH se za pořízení zboží z jiného členského státu také považuje přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, za účelem následného dodání zboží v tuzemsku tomuto plátcovi. **Novela ZDPH, platná od 1. 1. 2005, navíc do tohoto ustanovení doplnila, že výše uvedená osoba, registrovaná k dani v jiném členském státě, nesmí být plátcem podle § 94 odst. 11 ZDPH, tj. pokud by uskutečnila plnění s místem plnění v tuzemsku a byla by osobou povinnou přiznat a zaplatit daň z tohoto plnění, nebylo by možné ustanovení § 16 odst. 4 ZDPH aplikovat.** Upozorňujeme, že tento postup lze uplatnit pouze za předpokladu, že

zboží je v tuzemsku dodáváno jednomu určitému odběrateli.

Místo zdanitelného plnění

Místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu je dle § 11 odst. 1 ZDPH místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovateli, tj. v tuzemsku.

Uskutečnění zdanitelného plnění

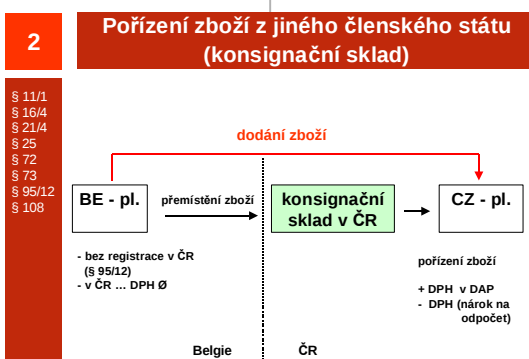
Vzhledem k tomu, že belgický plátce uskutečňuje nejprve přemístění zboží do ČR a poté jeho následné dodání tuzemskému plátcovi, měl by se v souladu s ustanoveními ZDPH registrovat v ČR k DPH a při přemístění a dodání zboží uplatnit daň.

Režim call-off stock však přináší určité zjednodušení, které v § 95 odst. 12 ZDPH stanovuje, že osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání nebo provozovnu ani místo pobytu v tuzemsku

a která uskutečňuje **pouze** přemístění zboží z jiného členského státu a následné dodání **jednomu** kupujícímu podle § 16 odst. 4, není povinná předložit přihlášku k registraci, **pokud kupující zaplatí daň z přemístění zboží jako při pořízení zboží z jiného členského státu.**

Aby mohl být režim call-off stock aplikován, je tedy tuzemský kupující (odběratel) **povinen přiznat a zaplatit daň, a to podle novelizovaného znění ZDPH na základě daňového dokladu dle § 35 ZDPH vystaveného belgickým dodavatelem.** Na tomto místě bychom chtěli upozornit, že dle znění ZDPH, platného před novelou, byl plátce povinen přiznat a zaplatit daň na základě dokladu o přemístění, vystaveného osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, a vzhledem k tomu, že doklad o přemístění nebyl v zákoně definován, docházelo v praxi k řadě nejasnostem, neboť nebylo možné určit, zda je doklad o přemístění daňovým dokladem či není, a v návaznosti na

(Pokračování na stránce 4)

Novela zákona o DPH

Dnem 1. ledna 2005 nabyly na účinnosti zákony č. 635/2004 Sb. a č. 669/2004 Sb., které novelizují zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

MF zřídilo ePodatelnu

Ministerstvo financí zřizuje od 1. ledna 2005 ePodatelnu, která umožňuje příjem datových zpráv se zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb. Více informací www.mfcr.cz.

(Pokračování ze stránky 3)

to nebylo jednoznačně jasné, kdy je pořizovatel povinen přiznat daň na výstupu. Novela ZDPH tedy tuto nejasnou situaci vyřešila, i když na druhou stranu je nutné upozornit na drobnou nepřesnost vzniklou výše uvedenou úpravou textu. Pokud totiž pozorně čteme novelizované ustanovení ... **Plátce je povinen na základě daňového dokladu podle § 35 zboží vystaveného osobou registrovanou k dani v jiném členském státě daň přiznat...**, zjistíme, že slovo „zboží“ je v textu navíc a zákonodárce ho patrně zapomněl vyškrtnout z upravovaného textu jako součásti spojení „dokladu o přemístění zboží“, které bylo nahrazeno slovy „daňového dokladu podle § 35“.

Tuzemský odběratel zboží je v souladu s ustanovením § 25 odst. 1 ZDPH povinen přiznat daň:

a) ke dni vystavení daňového dokladu, pokud byl daňový doklad vystaven osobou registrovanou k dani v jiném členském státě před 15. dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, nebo

b) k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno.

Z koncepce a základních principů ZDPH, jehož snahou je vybrat daň na vstupu co nejdříve, co bylo zboží přemístěno do ČR, a dále z výkladu Ministerstva financí vyplývá, že českému plátcovi vzniká povinnost přiznat daň **za celou dodávku zboží** ke dni vystavení daňového dokladu, příp. k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, pokud nebyl daňový doklad do této lhůty vystaven.

Za den pořízení zboží z jiného členského státu se dle § 25 odst. 2 ZDPH považuje den uskutečnění zdanitelného plnění podle § 21. Daň je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň. Z § 21 odst. 4 ZDPH vyplývá, že při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné:

a) dnem dodání podle § 13 odst. 1 (= převod

práva nakládat se zbožím jako vlastník) při prodeji podle kupní smlouvy (§ 409 a následující obchodního zákoníku),

b) dnem převzetí v ostatních případech.

Za předpokladu splnění podmínek definovaných v § 72 a § 73 odst. 1 a 7 ZDPH vzniká tuzemskému plátcovi nárok na odpočet daně uplatněné z titulu pořízení. Tím, že byl novelou v ustanovení § 16 odst. 4 ZDPH nahrazen **doklad o přemístění zboží** daňovým dokladem podle § 35, byla vyřešena nejasnost, zda je doklad vystavený zahraničním dodavatelem zboží možné považovat za daňový doklad a nárok na odpočet daně tak oprávněně prokázat.

Vykazování

Daňové přiznání (přiznání daně) – ř. 220 (se zákl. sazbou daně), ř. 225 (se sníženou SD)

Daňové přiznání (nárok na odpočet daně) – ř. 320, popř. ř. 325

Souhrnné hlášení – nebude se vykazovat
Povinnost vykazovat údaje v systému **INTRASTAT**, pokud fakturovaná hodnota přijatého zboží přesáhne částku 2 miliony Kč

Závěrem stručná rekapitulace: Přemístění zboží belgickým dodavatelem do tuzemského konsignačního skladu a jeho následné dodání (jednomu) českému odběrateli lze z pohledu odběratele považovat za pořízení zboží z jiného členského státu EU. Sporný a nejasný postup při uplatnění daně na vstupu a výstupu byl novelou ZDPH vyřešen tím, že pořizovatel zboží nebude nadále povinen přiznat daň na základě dokladu o přemístění zboží, nýbrž na základě daňového dokladu podle § 35. Dále upozorňujeme, že cena na faktuře, vystavené belgickým dodavatelem, by neměla obsahovat DPH, neboť se jedná o „vnitrokomunitární“ plnění, které je na straně belgického plátce osvobozené o daně s nárokem na odpočet. Pokud budou splněny podmínky pro uplatnění nároku na odpočet, bude pro tuzemského odběratele celá operace pořízení zboží z Belgie z pohledu DPH neutrální.

Ing. Petr Havlena, havlena@fucik.cz

Přerušení provozu je stále podceňované riziko

Firmy vydávají značné sumy peněz na pojištění majetku. V praxi se ovšem stávají případy, kdy škoda na majetku na hranici spoluúčasti způsobí zastavení provozu a tím i řádově vyšší výpadek v příjmech podniku. S tím by měl dobrý risk manažer počítat, upozorňuje pojišťovací makléř **Ivan Špirakus** v prosincovém čísle časopisu **Finanční Management**.

Rízení rizik je odvětví řízení, které si do českých firem proráží cestu velmi pomalu. Větší pozornosti se mu nyní dostává hlavně kvůli katastrofickým povodním, které těžce zasáhly řadu podniků. V tisku se následně objevila řada reportáží o jednotlivých firmách, ve kterých pozorný čtenář poznal zásadní rozdíly mezi českými a zahraničními firmami. Podstatné bylo to, jak podniky zvládaly krizovou situaci a jak rychle se dokázaly vrátit zpět k běžnému provozu.

V době nejrůznějších katastrof či havárií, kdy podnik netvoří příjmy z tržeb, musí zpravidla vynakládat zvýšené náklady na odstranění škod. Velkým rizikem je pak hrozící ztráta některých zákazníků, či dokonce nucené vyklizení celé tržní pozice. Konkurenti velmi rádi nabídnou vašim zákazníkům své služby, píše Špirakus. Kde však vzít potřebné zdroje? Je zřejmé, že banky se asi nebudou prát o nabídku úvěru firmě, které vyhořela klíčová výroba a obnovení tržeb nutných ke splácení je v nedohlednu.

Autor varuje před podceněním rizika přerušení provozu následujícím příkladem z praxe: V menší, ale vysoce produktivní tiskárně běžící v nepřetržitém provozu došlo k malému požáru na ventilátoru. Oheň se nerozšířil na tiskařské stroje a uhasl sám, ale došlo k silnému zakouření celé haly a znečištění všech strojů od sazí. Celková škoda na zničeném ventilátoru a příslušenství byla asi 150 tisíc korun, budova nebyla poškozena skoro vůbec. Odstranění všech důsledků požáru však bylo velmi náročné a zabralo skoro týden. Bylo nutné rozebrat všechny stroje a vyčistit je od sazí a zplodin hoření. Pojištěné ztráty z přerušení provozu byly vyčísleny na více než 1,3 milionu.

Více se dočtete v prvním čísle časopisu Finanční Management, který vyšel v prosinci 2004. Předplatné lze objednat na webových stránkách www.FinanciManagement.cz

Šanci v soutěži MANAŽER ROKU mají jen ti nejlepší

Téměř tři měsíce vyhledávali experti na management a lidské zdroje v úspěšných firmách České republiky vhodné kandidáty, kteří by splňovali náročné podmínky soutěže a mohli být nominováni do klání o nejlepšího manažera roku 2004. Vytipováno a nominováno bylo 133 kandidátů. Do 15. února 2005 se mohou tito kandidáti, příp. další manažerské osobnosti, přihlásit do soutěže MANAŽER ROKU 2004. Soutěž je nadoborová, veřejná, nadodvětvová a oceňuje kandidáty v kategoriích: Manažer roku, Manažerka roku, Manažer odvětví, Vynikající manažer malé firmy (do 50 zaměstnanců), Vynikající manažer střední firmy (do 250 zaměstnanců) a žebříček nejúspěšnějších - TOP 10. Soutěž tradičně vyhlašuje Česká manažerská asociace, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR a Svaz průmyslu a dopravy ČR. Organizuje ji Manažerský svazový fond. Další informace na www.msf.cz. (PR)

CONTROLLING V PRAXI

„To nejlepší z praxe podnikového řízení s manažery významných společností“

- Přednášející přímo z praxe
- Aktuální ucelené mezinárodní know how
- Ukončeno uznávanými Certifikáty
- Případové studie a praktické příklady

T-Mobile • Škoda Auto • Siemens
Heineken • Allianz Pojišťovna
Barum Continental • Zentiva... a další

POINT Consulting s.r.o. | tel.: + 420 225 096 418 | e-mail: info@point-consulting.cz

www.point-consulting.cz

FINANČNÍ MANAGEMENT - PDF servis vydavatelství ECONOMIA a auditorské firmy FUČÍK & partneři, s.r.o. Registrován pod ISSN 1214-9799. Kontakt: <http://www.fucik.cz>; fr@fucik.cz, A. Staška 32, 146 20 Praha 4, tel. 222 135 420, fax 241 445 865. Vychází jednou za 14 dní. Redakce: On-line divize odborného tisku, Economia, a.s., Dobrovského 25, 170 55 Praha 7. Michal Fialka, šéfredaktor, tel.: 233 071 416, fax: 233 072 012, michal.fialka@economia.cz, Lukáš Zita, manažer inzerce, tel.: 233 071 781, lukas.zita@economia.cz, Renata Němcová, sekretariát, tel.: 233 071 471, fax: 233 072 015, renata.nemcova@economia.cz. PŘIHLÁŠENÍ-ODHLÁŠENÍ PDF SERVISU: pdf.financnimanagement@economia.cz. © Všechna práva vyhrazena. Bez předchozího písemného souhlasu Economia, a.s., je zakázána jakákoliv další publikace, přetištění nebo distribuce (tištěnou i elektr. formou) jakéhokoli materiálu nebo částí materiálu zveřejněného v tomto PDF servisu.